



พระราชกฤษฎีกา

กำหนดลูกจ้างตามมาตรา ๔(๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ลูกจ้างบางประเภทไม่อยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพิ่มเติม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๓ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา ๔(๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ พ.ศ. ๒๕๓๔

“(๕) ลูกจ้างของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่สถาบันวิจัยจุฬาภรณ์เป็นสถาบันระดับชาติ ที่ได้ดำเนินงานตามภารกิจ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะอย่างกว้างขวางและได้จัดสวัสดิการด้านต่างๆ ให้แก่ลูกจ้างของสถาบันไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ อยู่แล้ว สมควรกำหนดไม่ให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ แก่ลูกจ้างของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ และโดยที่มาตรา ๔ (๖) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติว่า การกำหนดไม่ให้นำพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาใช้บังคับแก่กิจการหรือลูกจ้างอื่นให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้